Pregaria.cat

Entrada

Quaresma 2006. Punts sensibles per a la conversió (I)

Guantánamo

El fet.

Des de fa anys la presó, anomenada “d’alta seguretat”, de Guantánamo i que depèn directament de l’exèrcit nord-americà té tancades centenars de persones, que hi han anat a parar sense cap ordre judicial ni cap dels drets civils propis d’una societat democràtica.

Les poques imatges que ens han arribat mostren uns homes, vestits amb una mena de túniques color butà, tancats en una mena de petites gàbies de ferro durant setmanes, mesos i anys, mentre són interrogats sense poder escollir advocats, sense la presència dels mitjans de comunicació ni contacte amb les seves famílies.

Les societats democràtiques han denunciat repetidament la il·legalitat (per no dir també l’amoralitat) d’una presó d’aquest estil. A mesura que s'han anat coneixent algunes de les barbaritats que s’han fet en presons de responsabilitat nord-americana i britànica, es pregunten què pot estar passant a Guantánamo. Hi ha la sospita fundada de que en altres llocs del mon hi ha presons semblants o pitjors. El Parlament de la Unió Europea ha exigit el tancament d’una presó que recorda el feixisme i els camps de concentració de les pitjors dictadures.

Un dels principis essencials del dret penal és la suposició d’innocència de tota persona acusada o demandada. Cal provar la seva culpabilitat, no la seva innocència. La presó preventiva sempre ha de ser legal i determinada pel jutge. Per afrontar aquesta responsabilitat els Estats compten amb el suport de les lleis, dels pressupostos i de les tècniques més modernes.

Avui Guantánamo és una ferida oberta a la democràcia, precisament en un Estat que durant anys s’ha presentat com a defensor de la mateixa, i que ha fet del respecte a la llei uns dels fonaments del seu model polític. Què està passant? Quins canvis s’estan donant? És una nova forma de feixisme?

La reflexió.

1.- Tots els éssers humans, sense distinció, són fills de Déu, alliberats per Jesucrist i destinats a la felicitat. Per Déu no hi ha fills de primera i de segona classe. Quan per engany, fanatisme induït, malaltia psicològica, idolatria, fonamentalisme, afany de poder, por o us pervers de la llibertat, els humans ens tornem com feres els uns contra els altres, Déu manté ferma la seva proposta de conversió.

2.- Com podem parlar de conversió, justícia, misericòrdia, amor i capacitat de perdó en una situació com la de Guantánamo o altres de semblants, conegudes o no, que hi ha arreu? Però per altra banda no hi ha altra sortida realment humana en els conflictes que avui hi ha. L’odi, la venjança, la tortura, la injustícia, l’anihilació del contrari, l’assassinat... porten a més odi, majors tortures, grans injustícies estructurals, terrorismes, la mort violenta i la desfeta dels drets i deures.

3.- Estem convençuts de tot això? Acceptem excepcions? A nivell familiar i social practiquem aquell bé que venç el mal? Ens mantenim callats en front de petits *guantánamos* que tenim a l’abast de la nostra vida? Des d’una perspectiva de la política civil aportem quelcom a un canvi de mentalitat, de defensa dels drets humans i de la protesta justa en contra la injustícia? Fem dobles valoracions, una per les situacions llunyanes, i una altra per les que són a prop o dintre de la nostra vida?

Llum de Pasqua.

1.- Ningú no pot servir dos senyors, perquè si estima l’un, avorrirà l’altre, i si fa cas d’un, no en farà de l’altre. No podeu servir alhora a Déu i al diner. (Mateu 6, 14).

2.- Més encara, vosaltres sabeu però en quin temps vivim ; ja és hora de que us desvetlleu. Ara tenim la salvació més a prop que quan van abraçar la fe. La nit és avançada i el dia s’acosta. Despullem-nos doncs de les obres de la fosca i revestim-nos de l’armadura de la llum. (Romans 13, 11-12)

3.- Déu meu, penetra els meus secrets i coneix el meu cor, examina’m per conèixer el que desitjo. Mira si vaig per camins d’idolatria i guiem per camins eterns. (Del Salm 139)